

ere for høie i Forhold til Stillingerne deraf, at der for Tiden er stor Concurrence til dem. Selv om vi imidlertid see bort fra denne Tilfældighed, er der en anden Ting, som har frembragt den efter min Mening saa skadelige Concurrence om Embeder, men den ligger i vor hele nationale Betragtning, idet der hos os næsten i alle Samfundsclasser er en vis Passion for, en vis Sikkerhedsfølelse i at vide, at man har noget Sikkerhed. Dette har bevæget en stor Måsse Familier til i sin Tid at anbringe deres Sønier paa den studerende Bane, hvorved det er anvist dem, at de skulde blive Embedsmænd, og denne Følelse er et Factum, som ikke blot har vist sig i den nævnte Retning, men som gaaer igjennem mangfoldige andre Tilfælde, ganske vist under meget forskellige Skikkelser. Vi see f. Ex. en stor Mangel paa Eyst til at ville vove Noget, det er næsten ikke muligt her at faae et eller andet storartet Foretagende igang, naar ikke de aldeles bestemte 4 eller 5 pCts Rente aldeles uimodsigeligt foreligger. Dette gaaer igjen i mangfoldige Retninger, og det har efter min Overbeviisning hidraget til, at en meget stor Deel af Befolkningen har vendt sig til Embedsbanen, medens de kunde være blevne meget nyttigere og lykkeligere Borgere ved at begive sig ind paa Livsbanen ad en anden Vej. Det staaer altsaa for mig, som om det foreliggende Forslag ikke er Noget, Staten giver, men som om det er et ligefremt Offer, Embedsmanden maa bringe. De ærede Herrer ville nemlig — og jeg troer, at jeg i den Henseende ganske tør slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) har sagt — ved at gennemgaae de Lønningslove, der ere forelagte, have seet, at disse, paa ganske enkelte Undtagelser nær, hvor der i selve Forholdets Natur har ligget en særlig Opfordring dertil, slet ikke ere Andet end en Sammentægtning af den Løn, som nu gennem en Række af Aar har været anseet for rigtig og passende i Danmark, og jeg siger, at der ligger et Vidnesbyrd og et Bevis, som er stærkere end noget andet, for, at Lønningerne ikke ere højere, end de bør være, dert, at de det

ene Aar efter det andet ere vedtagne og atter vedtagne af den lovgivende Forsamling med Regjeringens Samtykke, thi ihvorvel man her ikke er tilbøielig til at være ligefrem karrig imod Embedsmændene — det tør jeg ikke sige — kan man dog være temmelig overbevist om, at der ikke let tilstaaes dem større Lønning, end det findes passende og rigtigt at hde Mænd, som staae i en vis Embedsstilling. Naar det altsaa ikke kan erkjendes, at Lønningerne ere for høie, maa det være en ufravigelig Betingelse, for at jeg skal kunne gaae ind paa Forslaget, at der ikke skeer nogen gennemgaaende Medsættelse i dem, og dernæst troer jeg, som sagt, at det er et Offer, Embedsmændene maae bringe, naar de desuden skulle betale de Uddrag, hvormed her er Tale. Jeg siger imidlertid, at de maae bringe det, og jeg troer ogsaa, at de kunne det; thi sjøndt jeg ikke vil sige, at Lønningerne ere for høie, lader det sig ikke benegte, at naar vi ville afgive et Skjen om, hvorvidt et Embede bør lønnes med 1,200 Rd. eller med 1,150 Rd., er der et saadant Spillerum, at man ikke ligefrem kan sige, at det, fordi det lønnes med det mindre Beløb, derfor er urigtigt aflagt; det er idetmindste et Skjen, som jeg ikke drister mig til at afgive. Hvad jeg imidlertid særligt lægger Vægt paa, er for det Første, at vi see at komme til en endelig Fortaaelse ved disse Forhandlinger, og dernæst tillige, at vi bortstaffe den Opinion, som er bleven skabt ligeoverfor Embedsmændene; kan dette lykkes os, siger jeg, at Embedsmændene med Villighed maae finde sig i at bringe dette Offer. — Det har altsaa ikke oprindeligt ligget i Regjeringens Tanke at gaae ind paa dette Forslag; men jeg kan paa den anden Side ikke negte, at naar man skal tvinges videre, end man selv anseer fornødent, er der for mig noget i det Hele taget Tiltalende ved det. Det har, som den ærede Ordfører bemærkede, ikke blot sin Tilblivelseskraft i de i de senere Aar udviklede Forhold, men det har, som han ligeledes rigtigt bemærkede, ogsaa fundet sin Anvendelse hos os. Jeg kan tilføje til, hvad han derom yttrede, at der i sin Tid ved Porcellainsfabriken fandt noget Egt-